

NANOSIĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 sg fut nanosi się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Pf od „nosić” ‘dźwigać’ z formantem na- + się wyrażającym nadmierność: prosząc pierwey lekkiego/ Iuż chce brzemienia ciężkiego. Dopuśćmy mu kiedy prosi/ Aleć się potym náności: Radćiby go potym pozbył BierEz B.

Synonim: nadźwigać się.

Formacje współrdzenne cf NIEŚĆ.

TK